

Sygn. akt VII U 37/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: protokolant sądowy Marcin Kamionowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 lutego 2015 r. w Warszawie

sprawy M. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania M. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 19 listopada 2014 r., znak: (...)

1. oddala odwołanie;
2. wniosek M. O. o przyznanie emerytury na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z FUS zawarty w piśmie z dnia 22 stycznia 2015 r. przekazuje do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W..

UZASADNIENIE

M. O. w dniu 9 grudnia 2014r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 19 listopada 2014r., znak: (...), odmawiającej przyznania prawa do emerytury pomostowej i wniósł o jej uchylenie i wydanie orzeczenia zmieniającego zaskarżoną decyzję.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że spełnia łącznie wszystkie warunki wymienione w pkt 20, 22 i 32 załącznika do ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych, co wynika z dokumentów, a w szczególności ze świadectwa pracy z dnia 23 lutego 1995r. W świadectwie tym jest podany 2 - letni okres zasadniczej służby wojskowej, którego Zakład bezpodstawnie nie zaliczył do wymaganego 10 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. Jest to sprzeczne z art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967r. o powszechnym obowiązku obrony PRL oraz z art. 184 w związku z art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a także z uchwałą siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2013r. (II UZP 6/13). W związku z tym odwołanie jest uzasadnione (odwołanie z dnia 8 grudnia 2014r., k. 2 a.s.).

W piśmie procesowym z dnia 22 stycznia 2015r. M. O. podtrzymał stanowisko wyrażone w odwołaniu. Ponownie wniósł o wydanie orzeczenia zmieniającego zaskarżoną decyzję, a ponadto wnioskował o rozpoznanie sprawy nie tylko na podstawie przepisów o emeryturach pomostowych, ale również na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS (pismo procesowe M. O. z dnia 22 stycznia 2015r., k. 13 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że ubezpieczony w dniu 25 czerwca 2014r. złożył wniosek o emeryturę pomostową z tym, że nie udokumentował 10 – letniego okresu pracy w szczególnych warunkach wymienionej w pkt 32 załącznika nr 1 do ustawy z dnia 19 grudnia 2009r. o emeryturach pomostowych. Do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych Zakład uwzględnił okres zatrudnienia w Fabryce (...) od 25 września 1973r. do 22 kwietnia 1975r. oraz od 5 maja 1977r. do 13 lipca 1985r., czyli łącznie 9 lat, 9 miesięcy i 8 dni. Do pracy w warunkach szczególnych nie został zaś zaliczony okres odbywania zasadniczej służby wojskowej, ponieważ powołana w odwołaniu uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2013r., sygn. II UZP 6/13, dotyczy emerytur przyznawanych na podstawie art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS. W związku z tym zaskarżoną decyzją z dnia 19 listopada 2014r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej (odpowiedź na odwołanie z dnia 9 stycznia 2015r., k. 4 – 5 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. O. ur. (...), był zatrudniony:

- od dnia 25 września 1973r. do 13 lipca 1985r. w Fabryce (...) S.A. w M., gdzie w okresie od 25 września 1973r. do 22 kwietnia 1975r. oraz od 5 maja 1977r. do 13 lipca 1985r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace bezpośrednio przy przetwórstwie azbestu – Wykaz B, Dział IV, poz. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a w okresie od 23 kwietnia 1975r. do 7 kwietnia 1977r. odbywał służbę wojskową (kopia książeczki wojskowej, k. 11 – 14 t. I a.r., świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z dnia 29 marca 1999r., k. 25 – 26 t. I a.r., zaświadczenie z dnia 3 września 2014r., k. 7 – 8 t. II a.r.);

- od dnia 1 sierpnia 1985r. do dnia 31 października 1986r. jako pracownik fizycznych w firmie (...) (kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych, k. 7 – 9 t. I a.r.);

- od dnia 25 listopada 1986r. do 31 grudnia 1996r. w (...) Przedsiębiorstwie Handlu (...) w W. na stanowisku magazyniera (kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych, k. 7 – 9 t. I a.r.);

- od dnia 2 czerwca 1997r. do dnia 31 grudnia 1997r. w Przedsiębiorstwie Produkcyjno Usługowo – Handlowym (...) na stanowisku magazyniera ((kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych, k. 7 – 9 t. I a.r.);

- od dnia 1 stycznia 1998r. do 30 listopada 1999r. w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Usługowo – Handlowym (...) s.c. na stanowisku magazyniera (świadectwo pracy z dnia 30 listopada 1999r., k. 15 – 16 t. I a.r.);

- od dnia 1 czerwca 2003r. do dnia 30 czerwca 2005r. w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na stanowisku pracownika stacji auto-gaz (świadectwo pracy z dnia 30 czerwca 2005r., k. 19 – 20 t. I a.r.);

- od dnia 1 lipca 2005r. do dnia 31 marca 2006r. w (...) S. A., (...) spółka jawna w W. na stanowisku pracownika stacji auto-gaz (świadectwo pracy z dnia 31 marca 2006r., k. 21 – 22 t. I a.r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 31 grudnia 2010r., k. 27 – 28 t. I a.r.);

- od dnia 1 czerwca 2006r. do dnia 31 grudnia 2010r. w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na stanowisku pracownika stacji auto-gaz (świadectwo pracy z dnia 31 grudnia 2010r., k. 23 – 24 t. I a.r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 31 grudnia 2010r., k. 29 – 30 t. I a.r.).

M. O. była zarejestrowany jako osoba bezrobotna w okresach od dnia 3 stycznia 2000r. do dnia 31 maja 2003r., od dnia 3 kwietnia 2006r. do dnia 31 maja 2006r. oraz od dnia 26 stycznia 2011r. Zasiłek dla bezrobotnych pobierał w okresach od 11 stycznia 2000r. do 10 lipca 2000r., od 11 kwietnia 2006r. do 31 maja 2006r. oraz od 3 lutego 2011r.

do 2 lutego 2012r. (zaświadczenie z dnia 11 lutego 2011r., k. 31 – 32 t. I a.r., zaświadczenie z dnia 11 lutego 2011r., k. 17 – 18 t. I a.r., decyzja Starosty Powiatu (...) z dnia 28 stycznia 2011r., k. 33 – 34 t. I a.r.).

Ubezpieczony w dniu 15 lutego 2011r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o emeryturę (wniosek z dnia 15 lutego 2011r. o emeryturę wraz z załącznikami, k. 1 – 34 t. I a.r.). Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w dniu 7 marca 2011r. wydał decyzję znak: ENMS/6/045008304, w której odmówił przyznania emerytury, ponieważ M. O. do dnia 1 stycznia 1999r. nie osiągnął 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz nie udowodnił 10 – letniego okresu pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (decyzja ZUS z dnia 7 marca 2011r., znak: (...), k. 43 – 44 t. I a.r.).

W dniu 1 maja 2014r. M. O. skierował do organu rentowego kolejny wniosek o emeryturę (wniosek o emeryturę z dnia 14 maja 2014r. k. 1 – 6 t. I a.r.). Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. decyzją z dnia 13 czerwca 2014r., znak: (...), ponownie odmówił przyznania świadczenia emerytalnego z tych samych powodów co poprzednio (decyzja ZUS z dnia 13 czerwca 2014r., znak: (...), t. I a.r.).

W dniu 25 czerwca 2014r. do organu rentowego wpłynął wniosek M. O. o emeryturę pomostową (wniosek o emeryturę pomostową z dnia 25 czerwca 2014r., k. 1 – 6 t. II a.r.). Po jego rozpoznaniu organ rentowy wydał w dniu 22 sierpnia 2014r. decyzję odmowną znak: (...), uzasadniając ją nieudokumentowaniem 10 – letniego okresu pracy w warunkach szczególnych wymienionego w pkt 32 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych (decyzja ZUS z dnia 22 sierpnia 2014r., znak: (...), k. 27 – 28 t. II a.r.).

Kolejny wniosek o emeryturę pomostową M. O. złożył w dniu 9 października 2014r. (wniosek o emeryturę pomostową z dnia 9 października 2014r., k. 1 – 6 t. II a.r.). Do wniosku dołączył zaświadczenie z dnia 3 września 2014r. wraz z załącznikiem, wystawione przez (...) S.A. wskazujące, że w okresach od 25 września 1973r. do 22 kwietnia 1975r. oraz od 5 maja 1977r. do 13 lipca 1985r. wykonywał w Fabryce (...) w M. prace w szczególnych warunkach bezpośrednio przy przetwórstwie materiałów zawierających azbest, wymienione w pkt 32 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych (zaświadczenie z dnia 3 września 2014r. z załącznikiem, k. 7 - 8 t. II a.r.). Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. decyzją z dnia 19 listopada 2014r., znak: (...), ponownie odmówił M. O. przyznania emerytury pomostowej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w warunkach szczególnych wynoszącego co najmniej 10 lat. Do okresu pracy w takich warunkach Zakład uwzględnił okres zatrudnienia w Fabryce (...) od dnia 25 września 1973r. do dnia 22 kwietnia 1975r. oraz od dnia 5 maja 1977r. do dnia 13 lipca 1985r., tj. łącznie 9 lat, 9 miesięcy i 8 dni. Jednocześnie organ rentowy ustalił, że okresy składkowe M. O. wynoszą 33 lata, 2 miesiące i 22 dni, okresy nieskładkowe 6 miesięcy i 29 dni, czyli łącznie 33 lata, 9 miesięcy i 21 dni (decyzja ZUS z dnia 19 listopada 2014r., k. 13 t. II a.r.).

M. O. odwołał się od powyższej decyzji (odwołanie z dnia 8 grudnia 2014r., k. 2 a.s.).

Wskazany stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych. Dowody te, na których oparte zostały ustalenia faktyczne, były wiarygodne, korespondowały ze sobą oraz tworzyły spójny stan faktyczny. Dodatkowo istotne jest i to, że strony, w tym organ rentowy, nie kwestionowały ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. W związku z tym okoliczności wynikające z powołanych dokumentów należało uznać za tworzące stan faktyczny w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. O. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 listopada 2014r., znak: (...), jest niezasadne i podlegało oddaleniu.

Podstawę prawną żądania ubezpieczonego stanowią przepisy ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 237 poz.1656). Zgodnie z art. 4 wskazanej ustawy prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5 – 12 przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
6. po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z powołanego unormowania wynika, że przy nabywaniu prawa do emerytury pomostowej na podstawie w/w przepisu uwzględnieniu podlegają przypadające przed dniem 1 stycznia 2009r. okresy pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 i art.

33 ustawy emerytalnej, jednakże dotyczy to wyłącznie sytuacji spełnienia przez ubezpieczonego wszystkich pozostałych przesłanek określonych w art. 4.

W przedmiotowej sprawie praca, którą M. O. wskazywał jako wykonywaną w warunkach szczególnych, była realizowana przy przetwórstwie materiałów zawierających azbest, stąd istotny jest w jego przypadku art. 8 ustawy o emeryturach pomostowych, który wskazuje, że pracownik wykonujący prace w szczególnych warunkach wymienione w pkt 20, 22 i 32 załącznika nr 1 do ustawy, który spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1, 4-7, nabywa prawo do emerytury pomostowej, jeżeli:

- 1)osiągnął wiek wynoszący co najmniej 50 lat dla kobiet i co najmniej 55 lat dla mężczyzn;
- 2)ma okres pracy w szczególnych warunkach wymienionej w pkt 20, 22 i 32 załącznika nr 1 do ustawy, wynoszący co najmniej 10 lat.

Poza sporem pozostawało w sprawie, że M. O. po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych, a zatem nie spełniał wymogu wynikającego z art. 8 w związku z art. 4 pkt 6 ustawy. Nie wyklucza to jednak możliwości uzyskania przez niego świadczenia, bowiem wyjątek od zasady wynikającej z w/w przepisów wprowadził art. 49 ustawy. Zgodnie z tym przepisem prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1)po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2)spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3)w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

W przypadku ubezpieczonego warunkiem, który wedle organu rentowego nie został spełniony jest warunek dotyczący 10 - letniego okresu pracy w szczególnych warunkach wymienionej w pkt 20, 22 i 32 załącznika nr 1 do ustawy. Zakład uwzględnił okres wynoszący 9 lat, 9 miesięcy i 8 dni odmawiając zaliczenia jako pracy w warunkach

szczególnej okresu od dnia 23 kwietnia 1975r. do dnia 4 maja 1977r., kiedy ubezpieczony formalnie był zatrudniony w Fabryce (...), lecz - jak wynika z dokumentów – w tym czasie nie świadczył pracy, gdyż odbywał służbę wojskową. Wedle ubezpieczonego tenże okres służby wojskowej także powinien być uwzględniony jako praca w warunkach szczególnych, na co wskazuje brzmienie art. 108 ust. 1 ustawy o powszechnym obowiązku obrony oraz uchwała składu siedmiu sędziów SN z dnia 16 października 2013r.

Zdaniem Sądu wskazane stanowisko M. O. nie może podlegać uwzględnieniu. Ubezpieczony powołując się na w/w uchwałę siedmiu sędziów SN pominął okoliczność, iż dotyczy ona okresu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym zgodnie z art. 184 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.). Tymczasem zaskarżona decyzja, od której odwołanie podlega rozpoznaniu, dotyczy prawa do emerytury pomostowej, do której art. 184 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej, nie mają zastosowania. Prawo do emerytury pomostowej – jak było wskazywane - regulują przepisy ustawy o emeryturach pomostowych. One wprawdzie odwołują się do przepisu art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, lecz – co istotne – w przypadku M. O., który po 31 grudnia 2008r. nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych, konieczne jest spełnienie wynikającego z art. 49, wymogu legitymowania się na dzień wejścia w życie ustawy okresem pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. To oznacza więc, że w przypadku kiedy osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową nie kontynuuje po 31 grudnia 2008r. pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do "nowego" świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy). Innymi słowy brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, dziś nie może być tak kwalifikowany (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2 kwietnia 2014r., III AUa 2302/13, Lex nr 1506769; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 13 marca 2014r., III AUa 3489/12, Lex nr 1488708).

Powyższe oznacza, że w przypadku M. O., który nie pracował w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze po 31 grudnia 2008r., do oceny, czy jego praca realizowana w Fabryce (...) w tym służba wojskowa, mogą być uwzględnione jako praca w warunkach szczególnych bądź w szczególnym charakterze, stosuje się nie przepisy poprzednio obowiązujące, ale przepisy ustawy o emeryturach pomostowych, tj. szczególnie art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 3 tej ustawy. Wskazane przepisy określają, że prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy. Z kolei prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

W załącznikach 1 i 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, na które wskazuje art. 3 ust. 1 i ust. 3 ustawy, brak jest określenia jako pracy w warunkach szczególnych bądź w szczególnym charakterze okresu odbywania służby wojskowej, stąd ten okres nie może być uwzględniony przy analizowaniu uprawnień ubezpieczonego do emerytury pomostowej.

Z uwagi na wskazaną argumentację art. 108 ustawy z dnia 21 listopada 1967r. o powszechnym obowiązku PRL, nie ma zastosowania w rozpoznawanej sprawie. Ponownie należy podkreślić, że by uzyskać emeryturę pomostową, zgodnie z powołanymi przepisami, które mają zastosowanie w tej sprawie, M. O. musiałby legitymować się okresem pracy, który

wedle dziś obowiązującej ustawy o emeryturach pomostowych, a nie wedle przepisów poprzednio obowiązujących, może być kwalifikowany jako praca w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Podobne stanowisko jak wyżej odnośnie braku możliwości uwzględnienia okresu służby wojskowej jako pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze przy ubieganiu się o emeryturę pomostową, zajął Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 4 grudnia 2012r. (III AUA 558/12, Lex nr 1281073).

Mając na uwadze wskazane okoliczności i powołaną argumentację Sąd ocenił, iż M. O. nie spełnia wszystkich warunków do otrzymania emerytury pomostowej, wskazanych w art. 4 i 8 w związku z art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych. W związku z tym na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. należało oddalić odwołanie.

Żądanie zgłoszone przez ubezpieczonego w piśmie procesowym z dnia 22 stycznia 2015r. (k. 13 a.s.) dotyczące rozpoznania jego wniosku również w oparciu o przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, nie mogło być przedmiotem rozpoznania w prowadzonym postępowaniu, ponieważ kwestia ta nie była przedmiotem zaskarżonej decyzji. Z tego względu Sąd Okręgowy - na podstawie art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. – wniosek M. O. o przyznanie emerytury na podstawie w/w ustawy, przekazał do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W..

Wskazane stanowisko Sądu wynika z tego, że – jak wskazał Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 22 października 2012r. (III AUz 98/12, Lex nr 1223485) - sąd nie działa w zastępstwie organu rentowego, w związku z czym nie ustala ab initio prawa do świadczeń i choć samodzielnie oraz we własnym zakresie rozstrzyga wszelkie kwestie związane z prawem lub wysokością świadczenia objętego decyzją, to jego rozstrzygnięcie odnosi się do zaskarżonej decyzji (art. 477 § 2, art. 477¹⁴ § 2 i art. 477^{14a} k.p.c.). Przeniesienie sprawy na drogę sądową przez wniesienie odwołania od decyzji organu rentowego ogranicza się do okoliczności uwzględnionych w decyzji, a między stronami spornych; poza tymi okolicznościami spór sądowy nie może zaistnieć. Przed sądem wnioskodawca może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, natomiast nie może żądać czegoś, o czym organ rentowy nie decydował. Z tego względu odwołanie wnoszone od decyzji organu ubezpieczeń społecznych nie ma charakteru samodzielnego żądania, a jeżeli takie zostanie zgłoszone, sąd nie może go rozpoznać, lecz zobowiązany jest postąpić zgodnie z art. 477¹⁰ § 2 k.p.c.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji wyroku.